

който обича и кои са ония, които обичатъ. Той, който обича, е великий Богъ; той, който отъ вѣка още въ себе си е безкрайно честитъ, и нѣма нужда да са спомага отъ никого и отъ нищо.

И това що е по-чудно, че Богъ, който е безкрайно святъ, и на когото очитъ сж по-свѣтли отъ слънцето, този Богъ обича, като насъ грѣшни твари. Той е възлюбилъ тоя свѣтъ, не Ангелитъ, нъ човѣцитъ — грѣховнитъ човѣци отъ сѣка една страна. Това ако размислимъ добръ, нѣма да намѣримъ по-чудно нѣщо на свѣтътъ отъ любовта Божия къмъ насъ човѣцитъ. Човѣкътъ тѣй създаденъ испърво бѣше, малко по-доленъ отъ Ангелитъ; а колко грѣшникътъ е по-доленъ отъ човѣкътъ! У нѣкои си работи той е по-доленъ и отъ скотоветъ, безъ добринитъ имъ. Нъ Богъ показа смиренieto си, защото любовта му е безмѣрна. Любовта на другитъ твари въ свѣтътъ нѣкакъ си ги кара и привлича едно къмъ друго; нъ въ човѣкътъ нѣмаше нищо таково, което да привлѣче любовта Божия; а на опаки колкото щешъ да възбужда враждата и гнѣвътъ му. Цѣлий свѣтъ потъна у грѣхъ и остана подъ дияволска власть, напълни са съ незнание, съ голѣми мждрувания и съ враждувания срѣщу Бога; размирици и своеволия у хора, които не искатъ никакъ да познаятъ Бога, нито да му слугуватъ, нито да са наслаждаватъ отъ него. Нъ човай небе! и чуди са земя, какво *Богъ толкова възлюби свѣтътъ, и прѣдава синътъ си за него.* Може ли са исказа съ думи тая любовъ. По-многого между хората исказватъ своята любовъ съ думи; нъ думитъ сж